

det er den af Geistligheden selv udrede Skatteforholdene der her alene er Tale om at skulle komme den selv til gode. — Med Hensyn til det af Udvalgets Minoritet stillede Forslag under Nr. 23, maa jeg derimod tillade mig at bemærke, at, skjøndt det indrømmer de nærværende Geistlige Skattelettelsen for deres Embedstid, saa forlader Forslaget i sig selv det Princip, som ellers gaaer igjennem hele Loven; det forlader Principet, fordi det fører Godtgjørelsen ikke over til Embederne, men til de enkelte Embedsmænd, og gjør saaledes Godtgjørelsen aldeles temporair. Man kunde jo paa samme Maade sige, at ved enhver anden Skatteomregulering var det tilstrækkeligt, at man varetog de enkelte nærværende Besidderes Interesse, hvorimod man ikke behøvede at tage Hensyn til selve Skatteobjectets fremtidige Bebyrdelse.

Udvalgets Forslag under Nr. 22 antyder sig selv som en Redaktionsbemærkning, og det er i Realiteten heller ikke Andet; men just fordi det nu er en Redaktionsforandring af en ikke aldeles uvæsentlig Betydning, vil jeg dog tillade mig ogsaa at anbefale det.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Esbjerg) troer jeg er i det Væsentligste imødegaaet af den høitærede Finantsminister; jeg skal tillade mig at føje den Bemærkning til, at, naar han hentydede til, at, da Erstatningen for den forøgede Skattebyrde kunde gives de vedkommende Beneficiarer i Statspapirer, saa synes det dog at maatte gjøre Forhandlingen med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorefter her er Tale, meget mere indviklet, end saaledes, som Løsningen her er tilfjet. Disse Statspapirer maatte da ogsaa forsaavidt de skulde blot være en Erstatning for nærværende Beneficiarer, underkastes en Formulering, som jeg ikke troer, man iøvrigt har noget Exempel paa.

Esbjerg: Jeg maa tilstaae, at jeg slet ikke forstod den høitærede Finantsministers Indvending, og endnu meget mindre den sidste ærede Taler. Den høitærede Finantsminister meente, saavidt jeg forstod ham, at jeg havde tænkt paa nogen Forandring af Geistlighedens Lønning, men jeg var netop den, som holdt mig saa nær som muligt til Geistlighedens

Lønning, idet jeg sagde, at den Deel af Geistlighedens Lønning, som bestaaer i Jordbedrift, i Afsbrug, den vil jeg beskaffe accurat som al anden Jordbedrift og Afsbrug og godtgjøre den nærværende Driftsmand det, som han derved kommer til at betale mere, og, hvad derimod hans Indtægt som Lønning angaaer, hvortil jeg ogsaa regner Tienden, da vil jeg indtil videre slet ikke beskæftige mig dermed; thi jeg seer aldeles ingen Grund til at blande disse to forskjellige Forhold sammen; det forekommer mig, som om det er noget mere forvirrende end godt er, og just for at komme ud af den Forvirring var det, at jeg vilde blive staaende ved Reguleringen af den Deel af Geistlighedens Skatter, hvor Geistligheden fremtræder som Agerbruger, og sikkre den nærværende Besiddere af det paagjældende Agerbrug en aarlig Godtgjørelse for den Skattebyrde, som han kom til at yde mere. Derved vil ingen af de nærværende Personer komme til at lide det mindste Skaar i deres Indtægt, ja, det, som er endnu meget bedre, der vil ikke komme til at blive mindste Tvivlsmaal derom, og hvad Reguleringen af Embederne i Fremtiden angaaer, da vil det beroe paa de Forslag, som gjøres Thinget; thi den Beslutning, vi tage idag, kommer dog ikke til at gjælde til evig Tid; vi ville allerede ved at følge denne Vej komme til at sikkre os for, at vi kun komme til at afgjøre, hvad vi kunne og ikke afgjøre mere end hvad vi kunne.

N. Sørensen: Man er nu her kommen ind paa dette Erstatningsbegreb, som der er tale saameget om ved Loven om Hartkornets Egalisering. Jeg kan aldrig finde, at Erstatning for en Skat er et Begreb, som bør gjøres gjældende, thi ved at give Erstatning for en Skat, faaer man ingen Skat, det er blot en Ophævelse af Skatten. De to nærværende Forslag, som gaae ud paa en saadan Erstatning fra de Byrder, Geistligheden kommer til at bære, finder jeg ikke bør antages; thi, tager man Hensyn, til at det er en Embedsindtægt, som der altsaa ikke maatte gjøres Indgreb i, da kan jeg ikke finde, at det er rigtigt, thi den Deel af Præsteindtægten, der drives som anden Jord, er underkastet den samme Forandring ved Skattereguleringen og Skatteforde-